

[Helge Larsen.]

for de af den højtærede undervisningsminister og den højtærede udenrigsminister fremsatte forslag, og vi anbefaler at stemme for dem.

Aksel Larsen: Jeg må vel for den gode ordens skyld tage ordet og på min gruppes vegne anbefale, at man nu ved sidste og afgørende behandling stemmer for vedtagelsen af lovforslaget og forslaget til beslutning, således at sagen om de islandske håndskrifter kan få den eneste rimelige løsning, få en god løsning.

Rimstad: På mit partis vegne skal jeg udtale, at vi i henhold til det af os ved anden behandling fremførte alle agter at stemme imod.

Ninn-Hansen: Der har ved alle tre behandlinger af dette lovforslag været fremsat en efter min mening berettiget kritik af fremgangsmåden i denne sag. Til gengæld vil jeg gerne have lov til at takke udvalget for de fyldige oplysninger, der er givet i udvalgsbetænkningen og i den tillægsbetænkning, der er afgivet efter den alt for korte tid, der har været mellem lovforslagets anden og tredje behandling. Jeg synes, at denne tillægsbetænkning indeholder betydningsfulde oplysninger, i hvert fald oplysninger, der er af afgørende betydning for min egen stillingtagen til lovforslaget.

Ved anden behandling sagde det ærede medlem hr. Alsing Andersen — Folketings-tidende sp. 4345 —:

„Fra socialdemokratiets side har vi altid anerkendt berettigelsen af det islandske folks ønske om at se en væsentlig del af sine fortidsminder vende tilbage til Island, selv om vi vidste, at det ville betyde ofre for Danmark.“

Jeg skal ikke polemisere med det ærede medlem angående denne udtalelse. Jeg kan fuldt ud anerkende ønsket om at vise det islandske folk en venlig indstilling, en gavmildhed ikke mindst på de områder, hvor vi vel mest beundrer det islandske folk for dets evne til at hævde og værne om gammel nordisk kultur. Spørgsmålet er blot, hvor berettiget vi er til at yde disse ofre. Jeg kan her henviser til de bemærk-

ninger, mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Poul Møller, har fremsat herom. Jeg vil gerne yderligere sige, at de oplysninger, vi har fået gennem tillægsbetænkningen, viser, at vi ikke er så berettiget som den højtærede undervisningsminister og det ærede medlem hr. Alsing Andersen mener, til at vise denne gavmildhed.

Jeg vil blot stille spørgsmålet: kan det være berettiget at disponere over fortidsminder til fordel for det islandske folk, når vi dermed fratager en anden befolkning denne befolknings fortidsminder? For det er jo det, der vil ske ved udleveringen af Flatøbogen og formentlig også andre håndskrifter. Folketinget vil dermed fratage den grønlandske befolkning et fortidsminde, der beskriver den historie, som der er talrige synlige mindesmærker for i Sydgrønland. Jeg henviser her til den skrivelse, der er gengivet i tillægsbetænkningens underbilag 1, og hvoraf det fremgår, at Flatøbogen indeholder betydningsfulde afsnit om Grønlands ældste historie. Jeg henviser også til den skrivelse, der er optrykt som underbilag 2, og hvoraf det fremgår, at Flatøbogen og Hausbogen er hovedkildeskrifter for udforskningen af Grønlands første opdagelses og ældste bebyggelses historie.

Disse skrivelser er sendt, fordi man har rejst spørgsmålet om forskningen, men dette er efter min opfattelse mere end et spørgsmål om forskning; det er et spørgsmål om kulturværdier, der vedrører en befolkning, som det er blevet os betroet at værne om, at bistå. Der er jo ingen, som har spurgt den grønlandske befolkning, om den mener det berettiget, at man overgiver dens fortidsminder til en anden nation. Vi ved alle, at i august måned samles det grønlandske landsråd. Hvad ville være mere naturligt end at udskyde sagens behandling og forelægge spørgsmålet for det grønlandske landsråd? Efter min opfattelse ville det være helt igennem i overensstemmelse med bestemmelsen i loven om Grønlands landsråd § 7, hvis man gjorde det. Jeg skal ikke i den anledning stille noget spørgsmål til den højtærede Grønlandsminister. Den højtærede minister har tidligere udtalt sig som modstander af, at man udleverer Flatøbogen og også andre af Grønlands forhistoriske minder, der er omfattet af denne samling. Da den højtærede minister og det ærede